

РЕШЕНИЕ

№ 2665

гр. София, 01.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 01.03.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **8253** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от АПК във връзка с чл.49 ал.2 от ЗКИР.

Образувано е по жалбата на Л. Г. Г. от с. М, район В., Столична община, срещу Заповед № РД-18-63/25.09.2009г. на И. Д. на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, с която е одобрена кадастралната карта и кадастрални регистри /ККР/ за част от землището на с. М /без територията на Природен парк „В.“, район В., Столична община, в частта за имот с идентификатор 49597.1706.86.

Жалбоподателката оспорва посочената заповед като незаконосъобразна с твърдения за неправилно отразяване в ККР на североизточната имотна граница на собствения ѝ имот с отстояние до изградената пристройка 2.15м. вместо съществуващите на място и изискуемите по закон 3м. отстояние от регулационната линия. Моли съда за отмяна на оспорената заповед в частта за процесния имот и за задължаване на органа за отразяване в ККР на реалните му граници.

В съдебно заседание, чрез пълномощника си поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. С оглед заключението на СТЕ обосновава искането си за отмяна на оспорения акт в частта на допуснатата грешка при нанасяне в КК на изградените гаражни клетки. Претендира за разноски.

Чрез процесуалния си представител ответникът – Изпълнителният Д. на А. първоначално оспорва жалбата, но предвид заключението на СТЕ за неправилно отразяване на сграда № 4 в КК счита, че е основателно искането в жалбата и следва да се измени КК в частта относно тази сграда в имот № 86 така, както е показано в изготвената от вещото лице скица, оцветено в жълто.

С. не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата С. Г. не се явява и не изпраща представител, който да изрази становище по жалбата.

След като прецени събраните по делото писмени доказателства и заключението на СТЕ, съобрази доводите на страните и извърши служебна проверка за законосъобразност на акта, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

По делото е установено, а и не се оспорва от ответника, че по силата на съдебна спогодба одобрена с протокол от 16.01.1969г. по дело № 98/69г. на Софийския народен съд и на наследяване /удостоверение за наследници на Р. С. Г./, жалбоподателката е придобила собствеността на УПИ Х-268 и IX-268 кв.47 по Кадастралния и регулационен план на с. М, район „В.“ СО.

Със Заповед № РД-16-5/05.03.2008г., на основание чл.35 ал.1 и 2 от ЗКИР Изпълнителният Д. на А. е открил производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри /ККР/ за територията на район „В.“, Столична община, област С., обнародвана в ДВ бр.32/25.03.2008г.

С Протокол № КД-10-17-43 от 05.11.2008г. назначена със заповед на директора на А. специална комисия е разгледала изработените ККР за територията на с. М, район В., СО и като констатира съобразяването им с относимите нормативни изисквания и депозираните данни от предоставени по чл.38 ал.1 т.3 от ЗКИР документи за някои имоти, взела решение за приемане на ККР.

Възражение за допуснати в КК и КР грешки не е депозирано от жалбоподателя и не е постъпвало при ответника.

Със Заповед № РД-18-63/25.09.2009г. на И. Д. на А. на основание чл.49 ал.1 от ЗКИР, били одобрени кадастралната карта и кадастралните регистри за част от територията на с. Мърчаево, район В., СО. Заповедта била обнародвана в ДВ бр.83 от 20.10.2009г. Жалбата срещу заповедта била депозирана в деловодството на ответника на 20.11.2009г.

От заключението на назначената съдебно-техническа експертиза, кредитирано от съда като компетентно и добросъвестно изготвено, се установява, че процесният УПИ IX-268 кв.4 попада върху територията на КК на район В., границите му са регламентирани с трайни знаци в съответствие с т.3 от Заповед № РД-16-5/05.03.2008г. на ИД на А.; означените граници на имота върху терена съответстват на отразяването на имота в кадастралната карта; границите на УПИ IX-268 кв.4 съществуват на място с материализирани граници като последните съответстват на отразените граници на имота в КК; съществуващите материализирани граници на място съответстват на границите на УПИ IX-268 кв.4 нанесен в действащия Кадастрален и Регулационен план на с. М, одобрен със заповед № 140/07.04.1971г., а последните – съответстват на имотните граници на имот с идентификатор 49597.1706.86 в обхвата на КК, предмет на оспорването. Съседният имот, намиращ се на североизток от процесния имот УПИ VIII- 270 нанесен в КК с идентификатор 49597.1706.87 е записан в кадастралния план със собственик С. П. Г..

Въз основа на издадена виза за проектиране в процесния УПИ IX-268 кв.4 били изградени гаражни клетки от жалбоподателката, които са отразени в КК; от ситуирането на двете скици и от замерването на място вещото лице е установило, че в нанесените гаражни клетки в КК има изместване от 1 м. в сравнение с изграждането им на място, което вещото лице е отразило на скица, представляваща неразделна част от заключението.

От поясненията на експерта Д. в о.с.з. се установява, че имотите са отразени правилно в КК като върху скицата е отбелязано изместването на сградата на гаражната клетка № 4 при нанасянето с 1м., отбелязано с жълт цвят.

От установеното от фактическа страна следват правните изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА като подадена в срока по чл.49 ал.2 от ЗКИР, срещу подлежащ на обжалване акт, от притежаващо правен интерес да го оспори лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и в установената писмена форма, с оглед наличието на изискуемите от закона /чл.59 ал.2 от АПК/ реквизити.

При издаване на заповедта не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да обосновават отмяната ѝ. Производството по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри е открито със заповед на И. Д. на А., съгласно разпоредбата на чл. 35 ЗКИР, заповедта съдържа реквизитите, посочени в текста на ал. 2, указани са правата и задълженията на собствениците на поземлени имоти и срокът за означаване на границите им. Заповедта е обявена чрез публикация в "Държавен вестник", приетите КК и КР на недвижимите имоти са обявени на заинтересованите лица по предвидения в закона ред /чл.35 ал.2/.

По отношение на доводите за неправилно отразяване на имотните граници в ККР, жалбата е неоснователна. В това отношение оспорената заповед е постановена в съответствие с приложимите материалноправни норми и с целта на закона, поради което се явява законосъобразна и следва да бъде потвърдена.

Съгласно нормата на чл. 43, ал. 1, т. 5 вр. чл. 41 ал.1 и чл.38 ал.1 т.2 от ЗКИР изготвянето на кадастралната карта и кадастралният регистър за урегулираните поземлени имоти се извършва чрез обединяване на данни, съдържащи се в карти, планове и друга документация, одобрени по реда на отменените ЗЕКРБ, ЗТСУ и др., или набирани чрез геодезически, фотограметрични и други измервания и изчисления, като данните за собствениците и носителите на други вещни права се набират от източниците по ал. 2 на същия член. С Наредба № 3 за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /ДВ бр. 41/13.05.2005 г./ се определят съдържанието, условията и редът за създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри.

Административното производство по създаването на кадастралната карта и кадастралните регистри се регулира от нормите на Глава V от ЗКИР, които съдържат императивни правила, вменяващи определени задължения както на административния орган, така и на собствениците на поземлените имоти. Съгласно разпоредбата на чл.38 ал.1 т.1 – 4 от закона задължение на собствениците е да осигурят свободен достъп в имотите, да означат на свои разноски с регламентирани трайни знаци границите на имота в съответствие с акта, установяващ правото на собственост или друго вещно право и да опазват знаците от унищожаване, да представят при поискване акт за собственост, да опазват поставените в имота геодезични знаци.

Въз основа на съществуващите данни за поземлените имоти (площ, граници, собственици), предоставени от и със съдействието на собствениците, административният орган установява и определя границите на имотите съобразно изискванията на чл. 43, ал. 1, т. 5 ЗКИР и чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3 за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, а

именно: - чл. 43, ал. 1, т. 5 ЗКИР от означеното на място състояние в съответствие с актовете по чл. 38, ал. 1, т. 3, от работните материали, изработени по време на определяне на границите, от изображението върху одобрена кадастрална карта, от планове и карти, посочени в чл. 41, ал. 1, т. 1. - чл. 14, ал. 1 от Наредбата, означеното по реда на чл. 36, ал. 1 и чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗКИР местоположение върху терена или от посочените от собствениците гранични точки. Съществуващите на място материализирани граници, когато не са означени, или посочени по кадастралните планове, одобрени по реда на отменения ЗЕКНРБ, или отменения ЗТСУ, § 40 от ПРЗ на ЗИДЗКИР, и от карти, създадени по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ, регулационни планове, одобрени по реда на отменения ЗТСУ - за имотите с приложена регулация, границите на които не са материализирани и карти, планове или друга документация, предоставени от ведомства, областни и общински администрации, юридически лица и други.

Извършената от съда служебна проверка за законосъобразност на издадената на основание чл.49 ал.1 от ЗКИР заповед представлява установяване степента на съобразяване на административното производство и постановяване на крайния му акт с цитираните по-горе разпоредби, респективно изпълнението на задълженията на участниците в процедурата за създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри - собствениците на поземлените имоти и административния орган, вменени им със законовите и подзаконовите правила и норми.

Визираното в Наредба № 3 приоритетно подреждане на критериите по чл. 14, ал. 1 от същата изисква определянето на границите на имотите съобразно установените от собственика по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗКИР граници, а ако такива липсват – съобразяване на съществуващите на място материализирани граници, при липса на последните – позоваването на действащия кадастрален план и т. н.

В конкретния случай, ответникът правилно е отразил границите на процесния имот в КК, както се установи несъмнено от констатациите на СТЕ, поради което жалбата в тази част следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Жалбата е основателна в ЧАСТТА относно нанасянето в КК на гаражната клетка - сграда № 4, в която част следва да бъде уважена и оспорената част от заповедта – отменена с указания за правилно нанасяне на сградата. В това отношение оспорената заповед е постановена в противоречие с относимите императивни материалноправни норми и с целта на закона, посочени по-горе, поради което се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

От заключението на приетата СТЕ се установи категорично и се призна от ответната страна констатираният от експерта факт, че отразяването в КК на сграда № 4, представляваща гараж в процесния имот № 86, собственост на жалбоподателката, не съответства на изградената гаражна клетка на място. Констатираното несъответствие /изместване/ при нанасянето на сградата в КК противоречи на приложимите материалноправни норми на ЗКИР и НБ № 3/2005г. за вярното и точно отразяване в кадастъра на действителните данни и състояние на имотите, каквато е и целта на закона.

Предвид изложените съображения, процесната заповед следва да бъде частично отменена – в частта на невярното нанасяне на гаражна клетка – сграда №4, и потвърдена като правилна и законосъобразна в останалата част, а жалбата срещу нея – отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 от АПК съдът следва да присъди

разноски на жалбоподателката в размер на 360лв., съразмерно на уважената част от жалбата. Ответникът не е заплатил и няма претенция за присъждане на разноски.

Предвид изложеното и на основание чл.172 ал.2 пр. последно от АПК, Административен съд С.-град, II отделение, 32-ри състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ, по жалба на Л. Г. Г. от гр. С., Заповед № РД-18-63/25.09.2009г. на И. Д. на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, с която са одобрени кадастралната карта и кадастралните регистри за част от землището на с. М, район „В.”, Столична община, област С., за имот с идентификатор 49597.1706.86 в частта относно погрешно заснемане на сграда № 4 /гаражна клетка/ в кадастралната карта /КК/, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА.

ИЗПРАЩА преписката на Агенцията по геодезия, картография и кадастър за нанасяне на сграда № 4 /гаражна клетка/ в КК съгласно съдържащите се в мотивите на решението указания.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Г. Г. от гр. С., срещу Заповед № РД-18-63/25.09.2009г. на И. Д. на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, с която са одобрени кадастралната карта и кадастралните регистри за част от землището на с. М, район „В.”, Столична община, област С., за имот с идентификатор 49597.1706.86 в останалата част относно отразените граници и площ, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА Агенция по геодезия, картография и кадастър – гр. С. да заплати на Л. Г. Г. сумата от 360лв. разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: